

que hi luora. I també mentre duri aquesta situació creiem just obtenir pels nostres invàlids i per les famílies dels morts una participació en els beneficis. La forma, tant pels balnearis com per les aigües embotellades, ha d'ésser la mateixa de concert i anunci en el BUTLLETÍ, que pels específics. I l'arma nostra per a fer-los cedir de bon grat (el capital mai dóna res) ha d'ésser la mateixa, la substitució, sempre que sigui possible, sense perjudicar al malalt.

Els ingressos fins ara recomanats, no requereixen per part nostra, més que voluntat i disciplina i encara que fins ara aquestes condicions, no hem demostrat pas posseir les, crec que l'acció educadora del Sindicat, serà ja suficient per a que d'aquí endavant sapiguem manifestar-les amb fermesa.

Però hi ha uns altres ingressos col·lectius, que poden i han d'ésser importants, que per a obtenir-los requereixen una altra condició: la de capacitació per a crear, organitzar i sostenir institucions que siguin fonts de recursos econòmics deguts únicament al nostre esforç.

Aquestes institucions poden ésser moltes i a mida que el Sindicat vagi adquirint força i consciència de la seva missió social, aniran sorgint una després de l'altra.

De moment, volem fixar-nos en poques. Una que la creiem de realització immediata, és l'organització d'una cooperativa de consum, pels metges.

Els metges, en llibres, instrumental, aparells, material de cura i moltes altres coses, gastem al cap de l'any una pila de mils duros, que deixen als intermediaris que ens ho proporcionen una grossa quantitat de beneficis. Només que amb una senzilla maniobra d'anar a buscar l'objecte en el lloc A, per a entregar-nos-el en el lloc B. sense augmentar per a res la valor d'aquell objecte, es fan, a costa de les nostres butxaques, uns quants mils duros de beneficis que es guarden tranquil·lament els intermediaris.

Aquests beneficis els podem fer nosaltres i podem contribuir a alleugerir les quotes de previsió, mitjançant l'organització d'una cooperativa de consum.

I no podem prescindir del gros valor social que, cada dia més, va demostrant que té el cooperativisme. El món va, fatalment, a convertir al major nombre possible d'homes, en productors, i a reduir als límits més petits que es pugui el nombre dels que distribueixen la producció, posant en relació el productor amb el consumidor. Aquest és l'únic camí per a evitar paràsits econòmics. I nosaltres, per posar-nos a to en el moment actual, i pels qui això no els preocupi, pel compte que ens té hem de contribuir a l'eliminació de paràsits, procurant organitzar-nos nosaltres mateixos la feina, ben senzilla per cert, que fan els que viuen a costa nostra.

L'organització d'una cooperativa de consum, ens proporcionaria, demés de beneficis col·lectius per a destinar a la Caixa de la Mutualitat, els següents beneficis individuals: millor preu en els objectes que compréssim; qualitat bona i assegurada des del moment

que no aniríem a buscar el lucre, sinó la satisfacció de les nostres necessitats; i segons com s'acordés la distribució de beneficis, una part dels beneficis, per a cada cooperador, segons el consum que hagués fet.

Es inútil de mencionar aquí, la relativa facilitat amb què s'organitza una cooperativa de consum; el món està ple d'elles i a la nostra terra mateix n'hi ha de ben fortes, organitzades i sostingudes per homes ben modestos. El que cal és que tots els socis sentin ben bé la necessitat de la cooperativa i tinguin la voluntat seguida i la disciplina suficient per a servir-se sempre d'ella. El difícil en una cooperativa no és organitzar-la, és fer que tots els associats se sentin cooperadors i la cooperativa la fa el que hi compra sempre.

Una altra institució col·lectiva que crec jo que el Sindicat ha de procurar organitzar, el més aviat que pugui, és un Hotel per a malalts, a Barcelona (1).

Les clíniques públiques que hi ha actualment a la nostra ciutat, a més d'ésser notòriament insuficients pel nombre de malalts que les necessiten, estan muntades i sostingudes amb la sola idea de fer un negoci, prescindint per complet de la idea de complir una necessitat social. Això fa que el funcionament de les mateixes no respongui a les exigències de la medicina i al que requereix la bona assistència d'un bon nombre de malalts. I així veiem que fins en les ben muntades i en les que hi ha més bona voluntat, hi manquen una sèrie de recursos, dels que avui no es pot prescindir en molts casos.

I no ens ha d'estranyar aquest fet, si tenim en compte, que com he dit abans, la idea que ha presidit la funció d'aquests casos ha sigut la idea de lucre, i no la de procurar el bé dels malalts!

Crec que els metges tenim l'obligació de resoldre aquesta qüestió. Som nosaltres que sentim cada dia la necessitat de què existeixen establiments amb prou capacitat i amb l'utilitat i l'organització que la bona assistència als malalts reclama, els que pel bé dels malalts, per donar compliment a la nostra missió social, hem de procurar que aquesta necessitat sigui satisfeta.

I després hem de voler, que si aquesta funció primordialment mèdica, deixa uns beneficis econòmics, siguin pels metges i seguint la mateixa idea de què el que s'obté per l'esforç col·lectiu, ha d'anar a la col·lectivitat, aquests beneficis vagin a la Caixa de la Mutualitat, de la que tots participem.

Es una mica depriment per nosaltres, veure com una funció que ha d'ésser realitzada o bé per la representació de la societat en general (en aquest cas municipalitzada) o bé pels que en ella hi tenen la part primordial, la realitzin d'un mode incomplet i insuficient i fent-hi negoci uns particulars. No hem de voler que això continuï.

No ens hem de dissimular que aquesta és una empresa un xic més difícil, que la de la Cooperativa, però la dificultat, si volem, és

(1) Dic a Barcelona no més perquè aquí sé que existeix realment aquesta necessitat; els companys d'altres ciutats diran si en altres llocs és també sentida.

més petita del que sembla. I sobre tot cal començar a estudiar-ho i a anar veient com les dificultats que puguin presentar-se han d'ésser vençudes.

Per tot l'exposat proposo

1. Que el Sindicat de Metges de Catalunya, faci uns papers de diversos preus per a estendre certificats i que tots els associats ens servim d'ells en totes ocasions.

2. Que es concertin amb els preparadors, propietaris i representants d'específics i aigües minerals, els anuncis pel nostre BUTLLETÍ, a una base aproximada dels beneficis que obtinguin a Catalunya.

3. Que es nomeni una Comissió que es cuidi d'organitzar immediatament una cooperativa de consum pels metges.

4. Que es nomeni una Comissió que estudi la manera d'organitzar un Hotel per a malalts a Barcelona.

No tinc la pretensió d'haver exhaurit els mitjans d'obtenir recursos que pot posar en pràctica el Sindicat. Tenint en compte que tot ha d'ésser obra de tots, que cada qual hi pensi i comuniqui a la Junta a més de la seva opinió sobre el proposat, quins altres mitjans creu possibles que podem emprar per a obtenir recursos. Recordant que han de tenir una justificació i han d'ésser confessables.

Base VII de la

LIMITACIÓ DE PARTITS MÈDICS

Dintre del present any, les Juntes Comarcals faran la classificació dels partits mèdics de la comarca, que comunicaran a la Junta Directiva para la seva aprovació i aplicació.

SUSCRIPCIÓ

voluntària per als metges perjudicats pel conflicte de Montblanc

Quotes mensuals

SECCIONS COMARCALS

3.ª LLISTA

	Pessetes
Suma anterior	1,097'50
Secció de Montblanc	100
» de Valls	100
» d'Olot	47'50
» de Balaguer (des de Setembre).	80
» de Tarragona	80
Suma i segueix	1,505'00

SOCIS DEL SINDICAT

3.ª LLISTA

	Pessetes
Suma anterior	247'50
Dr. D. Montañà, Secció de Solsona (Setembre).	2'50
» » Gili, id. id. (id.).	2'50
» » Majó, id. id. (id.).	2'50
» » Rovira, id. id. (id.).	2'50
» » Solé, id. id. (id.).	2'50
» » Joaquim Sellas Garriga, id. de Barcelona, (id.).	5
Suma i segueix	265